

GLOBAL CONFLICTS

CHILD SOLDIERS

TEMAOVERSIGT

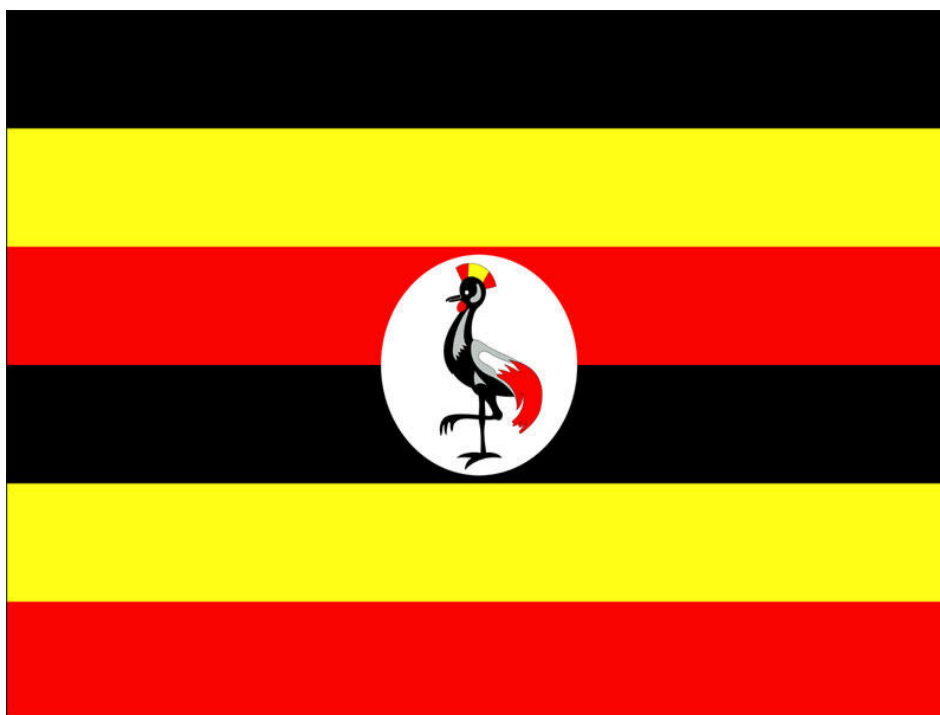
INDHOLD

Uganda	3
Brug af temaoversigten	3
Vejen mod selvstændighed	3
Yoweri Museveni	4
The Lord's Resistance Army	4
The Internationale Straffedomstol - ICC	5
Fakta	6
Børnesoldater	6

UGANDA

Brug af temaoversigten

Temaoversigtens mål er at give tilstrækkelig baggrundsinformation til at skabe kvalificerede diskussioner i klasselokalet, særligt om de emner, som indgår i spillet. Samtidig skal oversigten give et indblik i de mange udfordringer, indbyggerne i Uganda står over for i dag.

Vejen mod selvstændighed

Før det 19. århundrede var den del af Afrika, der senere blev til Uganda, styret af forskellige dynastier, der lå i evig krig om magten i området. Over flere hundrede år opstod og forsvandt disse dynastier, men mange af de traditionelle områdenavne har overlevet til i dag, f.eks. Buganda, Bunyoro og Ankole.

I begyndelsen af det 19. århundrede nåede arabiske handelsrejsende frem til Buganda-dynastiet, hvor de fik slaver og elfenben i bytte for våben. Snart fulgte også britiske opdagelsesrejsende, der i 1894 omdannede regionen til et britisk protektorat. I de næste 70 år forblev Uganda under vekslende former for britisk styre. Men i 1962 gav de britiske magthavere landet sin selvstændighed. Samme år blev det første valg afholdt. Landets første statsminister blev Milton Obote.

Den etniske opdeling af landet i nord og syd er i dag en vigtig del af den verserende konflikt. Det forhenværende britiske styre favoriserede Buganda-dynastiet, der lå i landets sydlige del, mens den nordlige del blev nedprioriteret. Denne politik er blevet ført videre efter selvstændigheden og bliver den dag i dag oplevet som et problem for indbyggere i det nordlige Uganda, der føler, at deres område ikke får tilstrækkelig opmærksomhed hvad angår social og økonomisk udvikling.

Militærkup & Idi Amin

Fra midten af 1960'erne og indtil 1971 var Uganda udsat for adskillige kupforsøg. Den konstante udskiftning af landets ledere medførte megen uro og usikkerhed blandt befolkningen. Det var først i 1971, hvor diktatoren Idi Amin (1925-2003), ved hjælp af sin indflydelse i militæret, kunne tage magten og skabe en form for ro. I det efterfølgende årti styrede Amin det allerede hårdt prøvede land med jernhånd. Det formodes, at Amins diktatur kostede omkring 300.000 ugandere livet.

Amin begyndte sin militære karriere i den britiske kolonihær, hvor han hurtigt steg i graderne, indtil han havde opnået nok indflydelse til at kunne tage kontrollen i landet med magt.

I 1978 beordrede Amin et angreb på Kagera, en provins i nabolandet Tanzania. Dette angreb førte til hans endelige nederlag. I 1979 mistede Amin kontrollen over landet i kampe med en styrke bestående af den tanzanianske hær og eksil-ugandere. Amin undslap omvæltningen og flygtede fra landet. Han vendte aldrig tilbage og døde i 2003 i Saudi-Arabien.

Yoweri Museveni

Før den nuværende præsident, Yoweri Museveni, kom til magten, oplevede Uganda yderligere syv år med skiftende ledere. Før han kom til magten, ledede Museveni oprørshæren NRA (National Resistance Army). I 1986 lykkedes det for Musevenis styrker at indtage hovedstaden Kampala. Derefter blev Museveni udnævnt til præsident, en position han har beholdt lige siden.

I begyndelsen af hans regeringstid blev Museveni hyldet som en moderne leder og som et nyt håb for Uganda. I de senere år er hans ry blevet mere blakket på grund af anklager om undertrykkelse af oppositionen, tegn på korruption og valgsvindel.

Det største problem for Uganda i dag er kampen mod The Lord's Resistance Army, LRA. Gennem de sidste 20 års borgerkrig har der været adskillige forsøg på fred, men endnu uden held.

The Lord's Resistance Army

The Lord's Resistance Army (LRA) blev dannet i 1987 og ledes af Joseph Kony, der ser sig selv som en slags profet. Hans hær bliver styret ved hjælp af en blanding af tro og overtro fra så forskellige kilder som kristendom, islam, heksekunst og mystik. Hærens ultimative mål er at vælte den siddende regering ledet af præsident Museveni og indføre et styre, der bygger på Biblens ti bud.

LRA opererer i det nordlige Uganda og i (dele af) Sudan og Congo og undslipper ofte den ugandiske hær ved at passere grænsen til de andre lande i området.

Anklagerne mod LRA fra både den ugandiske regering og det internationale samfund er utallige og inkluderer forbrydelser som mord, voldtægt, mishandling, bortførelse, og sex-slaveri. De fortsatte angreb fra LRA på landsbyer i det nordlige Uganda har skabt et udtalt behov for IDP-lejre i landet (lejre for internt fordrevne personer – IDP står for Internally Displaced Persons). I disse lejre forsøger regeringen at beskytte befolkningen mod LRA.

Der er dog adskillige rapporter om, at LRA har angrebet lejrene, uden at regeringshæren har været i stand til at stoppe dem. Der er tilmed beretninger om regeringssoldater, der overfalder eller voldtager folk i lejrene. I det nordlige Uganda bor omkring 1,7 millioner personer i dag i IDP-lejre.

LRA er berygtet for at bruge kidnappede børn som soldater, og hovedparten af deres angreb er rettet mod Acholierne frem for regeringshæren. Kony tilhører selv Acholierne, en etnisk gruppe i det nordlige Uganda. Ved at rette angrebene mod netop denne gruppe, prøver LRA at miskreditere regeringen og samtidig straffe og skræmme lokalbefolkningen til at makke ret.

På grund af bortførelserne vælger mange børn fra de mindre landsbyer i Uganda at gå adskillige kilometer ind til de større byer hver nat. De bliver i byerne indtil næste morgen, hvor de vender tilbage til deres landsbyer. På denne måde forsøger de at undgå LRA's patruljer, der er kendt for at bortføre børn fra deres landsbyer om natten. De børn, der bliver bortført, tvinges til at dræbe venner og familie – handlinger der er med til at gøre børnene afstumpede og forhindrer dem i at kunne vende tilbage til deres landsbyer. I løbet af konflikten er mere end 20.000 børn blevet tvunget til at fungere som børnesoldater i LRA.

Mange opfatter en militær løsning på problemet som en massakre på disse børn, da kernen af LRA udgøres af bortførte børn. Børnene kan dermed ses som både ofre og forbrydere i denne langvarige konflikt.

The Internationale Straffedomstol - ICC

The Internationale Straffedomstol (forkortet ICC efter den engelske betegnelse The International Criminal Court) blev oprettet i 2002 og har hovedkvarter i den hollandske by Haag. Formålet med domstolen er at retsforfølge forbrydelser mod menneskeheden, såsom folke- drab og krigsforbrydelser. Dette er den første permanente domstol af sin slags.

ICC kan kun udøve sin magt, når nationale domstole ikke er villige eller i stand til at efterforske og retsforfølge sådanne forbrydelser mod menneskeheden. ICC kan kun retsforfølge forbrydelser, der er begået efter oprettelsen af domstolen.

I 2005 udstedte ICC en arrestordre på Joseph Kony og hans officerer. Målet er at bringe disse mænd for retten og stille dem til ansvar for deres forbrydelser.

Ud af de fem LRA-ledere er mindst to blevet dræbt, den ene efter sigende af Kony selv. Kony er stadig på fri fod et eller andet sted i området.

Fakta

- 20.000 børn har været brugt som soldater i LRA
- Omkring 1,7 millioner mennesker lever i IDP-lejre
- Borgerkrigen i Uganda har varet i mere end to årtier
- Den gennemsnitlige alder for indbyggere i Uganda er 15 år
- Uganda dækker et område på 236.000 km²
- Der bor omtrent 30,9 millioner mennesker i landet
- Yoweri Museveni er landets præsident (siden 1986)
- AIDS har været – og er stadig – et kæmpe sundhedsproblem

Børnesoldater

Børn har til alle tider været brugt som soldater i væbnede konflikter. Det anslås, at mindst 250.000 børn lige nu fungerer som soldater et eller andet sted i verden. Disse konflikter befinder sig hovedsageligt i Afrika, men også Asien og Sydamerika er tyngt af denne form for mishandling.

Mange børn bliver frivilligt en del af de væbnede konflikter, mens andre bliver tvunget eller truet til at deltage. Uanset hvad kan mange børn befinde sig i situationer, hvor der ikke synes andre alternativer. Måske er forældrene blevet dræbt eller fængslet af regeringen. Måske kan familien ikke brødføde alle deres børn og må derfor finde andre måder at overleve på.

Børnesoldaterne, der er en del af disse konflikter, risikerer ikke kun at miste livet. De bliver også frataget en normal opvækst og barndom. De psykologiske følgevirkninger er forfærdelige og vil give følge børnene resten af livet. Det kræver en stor indsats fra samfundet og regeringen, hvis disse børn skal integreres i samfundet igen efter at have været udsat for krigens rædsler.

Red Hand Day for Child Soldiers

© 2013 SERIOUS GAMES INTERACTIVE APS
ALL RIGHTS RESERVED